

VN-jaar van de woestijn en verwoestijning

De oprukkende woestijn is in de woorden van secretaris-generaal van de VN Kofi Annan één van de meest alarmerende processen van de degradatie van het milieu. Land gaat verloren voor landbouw, waterbronnen drogen uit, een steeds groter oppervlak van de aarde warmt sterk op en het klimaat verandert dienstengevolge. Het betreft eenderde van het aardoppervlak in Afrika, Azië en Noord- en Zuid-Amerika en een miljard mensen die de gevolgen van verwoestijning ondervinden.

In 1994 besloten de Verenigde Naties tot oprichting van de Conventie ter bestrijding van verwoestijning. Sindsdien staat deze problematiek op de agenda van VN-organisaties, ontwikkelingsorganisaties en nationale regeringen. De Verenigde Naties hebben 2006 uitgeroepen tot het jaar van de woestijn en verwoestijning. Op 17 juni wordt wereldwijd aandacht besteed aan de strijd tegen de verwoestijning.



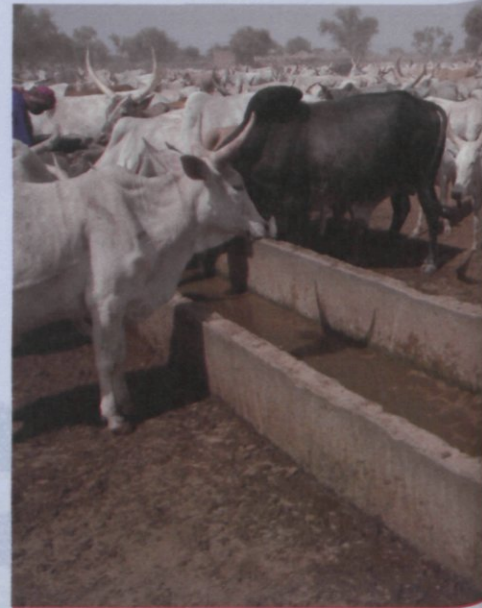
Een 700 kilometer lange pijpleiding brengt water uit een stuwmeer naar woestijngebieden in het westen van India, die hiermee geïrrigeerd kunnen worden.



Door bewoners aangelegd regenwaterreservoir in het westen van India voorziet de bevolking enkele maanden van water. De rest van het jaar zijn ze aangewezen op diepe putten met vaak brak water en diepe waterbronnen.

Op zijn reizen door Afrika en Azië heeft fotojournalist Johannes Odé gezien hoe mensen in en aan de rand van woestijngebieden voor hun voedselproductie en vee afhankelijk zijn van de schaarse regenval en

waterbronnen. In beeld enkele indrukken hiervan en hoe met klein- en grootschalige oplossingen gewerkt wordt aan het behoud van landbouwgronden en het terugwinnen van land op de woestijn. ◀



In woestijngebieden in Senegal moet vee uren lopen om water te drinken bij een waterpomp midden in de woestijn.



Met reusachtige sproeiers worden in Egypte woestijngronden geïrrigeerd voor grootschalige landbouw.



Veehoeders trekken door de woestijn van Mali.



In Egypte worden bossen aangelegd met behulp van druppelirrigatie.

Vrouwen in het westen van India trekken met een katrol aarde omhoog uit een met de hand gegraven waterput van zo'n 90 meter diepte.



Op de door droogte geteisterde Kaapverdise eilanden wordt met windkracht water opgepompt voor de tuinbouw.

